

www.galarna.si

Catherine Bybee: *Treasured by Thursday*
Prevod: Ljubica Karim Rodošek

*Copyright © 2015 by Catherine Bybee
Published in the United States by Amazon Publishing, 2013. This
edition made possible under a license arrangement originating
with Amazon Publishing, www.apub.com.*

© za Slovenijo: Hiša knjig, Založba KMSŠ 2019

Vse pravice pridržane.

*Brez predhodnega pisnega dovoljenja je prepovedano uprizarjanje,
reproduciranje, distribuiranje, dajanje v najem, javna priobčitev,
predelava ali druga uporaba tega avtorskega dela ali njegovih delov
v kakršnemkoli obsegu ali postopku, vključno s fotokopiranjem,
tiskanjem, javnim interaktivnim dostopom ali shranitvijo v
elektronski obliki.*

Slika na naslovnici: Shutterstock

Distribucija: Avrora AS d. o. o., p. p. 168, 4290 Tržič

Tel. +386 (0)59 932 107

www.galarna.si

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Univerzitetna knjižnica Maribor
821.111(73)-31

BYBEE, Catherine

Čaščena do četrtna / Catherine Bybee ; prevod Ljubica Karim
Rodošek. - 1. izd. - Maribor : Hiša knjig, Založba KMSŠ, 2019. -
(Neveste za vsak dan ; knj. 7)

Prevod dela: *Treasured by Thursday*

ISBN 978-961-7052-95-4 (trda vezava)

ISBN 978-961-7052-96-1 (broš.)

COBISS.SI-ID 96951041

Catherine Bybee

Čaščena do četrta

Neveste za vsak dan: 7. knjiga

Prevod:
Ljubica Karim Rodošek

Ta je za Tiffany Snow.

Novi prijatelji, ki te razumejo, so ravno tako dragoceni kot
stari prijatelji, ki te poznajo!

Prvo poglavje

Hunter Blackwell se je osredotočil na svojo tarčo in zavandral skozi množico, pri čemer se je za njim obrnilo kar nekaj ženskih glav. Veliko časa je že minilo. In čeprav je svoje stare prijatelje redko prosil za usluge, je zdaj zakorakal proti enemu od njih, ne da bi se enkrat samkrat ozrl. Če so govorice resnične, bi polovico svojih težav lahko razrešil v nekaj kratkih dnevih.

Brez vsakršne skrbi, da bi morda lahko prekinil kak pogovor, se je Hunter od zadaj približal staremu prijatelju in zavoljo vseh, ki bi ga utegnili videti, dvignil brado.

Pogovor je zamrl, ko se je moški pred njim obrnil in nagnil glavo.

Na obrazu Blaka Harrisona se je pojavil nasmešek. »Blackwell.«

»Vaša milost.«

Blake se je zasmeljal in iztegnil roko.

Hunter je sprejel moški objem in potem ga je spreletelo zadovoljstvo, ko se je Blake Harrison svojemu občinstvu opravičil za prekinitve, nato pa Hunterju posvetil vso svojo pozornost.

»Moj bog, človek ... koliko časa je minilo? Osem let, devet?«

»Teksas,« je Hunter spomnil svojega prijatelja. »Mislim, da si se že tretjič poročil s svojo ženo.«

Blake se je za trenutek zazrl mimo njega in se izgubil v spominu. »To je bila do tedaj najbolj nora poroka.« Predstava o tem, da se večkrat poročiš z isto žensko, je bila absurdna. Dejstvo, da se Blake in njegova žena nikoli nista ločila, pač pa sta se vsako leto ponovno poročila, je bilo noro. V nekaterih krogih se je razvila teorija o tem, da je bil Blake *velik ženskar* in se nikoli ni spremenil, zato je moral vsako leto obnoviti zaobljube, da bi bila njegova žena srečna.

Tisti, ki so poznali vojvodo, so vedeli, da nič ne bi moglo biti dlje od resnice. Blake in Samantha Harrison sta imela zakon, o katerem so številni sanjali. Mlada dekleta so hrepenela po njem, srečni samci pa so bežali od njega.

»Zakonsko življenje ti godi.« Morda je bilo videti, kot da Hunter zgolj skuša napeljati pogovor, toda njegov stari prijatelj je resnično sijal od zadovoljstva in je zaradi urejenega življenja pridobil nekaj zdravih kilogramov.

»Sam bom sporočil tvoje pozdrave.«

Zasmejal se je. Obstajala je možnost, da se Sam Hunterja

niti ne spomni. Srečala sta se na omenjeni poroki, kjer je bila zaposlena z obnavljanjem svojih zaobljub – ponovno.

Hunter je pokimal proti zadnjemu delu velike dvorane, v kateri je množica ljudi praznovala upokojitev svojega kolega podjetnika, kjer je bilo manj gneče. »Imaš trenutek?«

Blake je nagubal čelo in dvignil roko kot znak Hunterju, naj gre pred njim.

Obkrožila sta ducate kolegov, starih prijateljev in celo starih sovražnikov, preden sta našla tih kotichek, kjer bo očitno, da imata zaseben pogovor. Z nekaj sreče ju ne bodo motili.

»Vidim, da imaš nekaj v načrtu,« je brez obsojanja rekel Blake.

»Kaj nimam vedno?« Hunter je zadnje desetletje svojega življenja imel v glavi le en cilj. Ni bilo pomembno, kaj je počel, s kakšnim poslom se je ukvarjal ... kakšnih investicij se je lotil ... njegov cilj je bil vselej zmagati.

»Nasvet glede investicije sem ti že dal.«

»Ne gre za investicijo.« *No, ni ravno tako.* »Ne maram okolišiti.«

Blake se je nasmehnil. »Potem pa nikar. Z mano ti ni treba ravnati v rokavicah.«

To je bila ena od lastnosti, ki je bila Hunterju pri njegovem starem prijatelju všeč. »Iz določenih krogov sem izvedel, da ima tvoja žena svoj lastni posel.«

Blake je obdržal nasmešek, toda njegove priprte oči so Hunterju dajale vedeti, da se je nevarno približal robu.

»Tako je.«

»Mislim, da bi mi lahko pomagala.«

»Bi se rad znebil svojega samskega statusa, Blackwell?«

Čutil je drobno olajšanje. Kaže, da so imeli njegovi viri prav. »Zaradi Forbesove lestvice je moje življenje veliko težje, kot si lahko predstavljaš.«

»Glede tega nisem prepričan. Imam bujno domišljijo.«

Hunter je vedel, kako bujno domišljijo lahko ima. »Lahko kako pomaga?«

Blake je segel v notranji žep svojega suknjiča in izvlekel eno samo vizitko, ki jo je imel za svojimi. Z drobnim koščkom papirja je potrepljal rob svoje dlani in nagnil glavo. »Razumeti moraš ... z Alliance nimam ničesar. Ne morem ti zagotoviti, da te bodo Sam in njena dekleta sprejele kot klienta.«

»Sprejela?«

Blakov nasmešek je ponovno segel do oči. »Moja žena je zelo natančna pri preverjanju klientov. Če bo katera ženska, ki jo zaposluje, našla razlog, da te ne sprejme, boš moral biti pripravljen odkorakati stran.«

Hunter je pomislil na svoje cilje in se nedolžno nasmehnil. »Ženske me imajo rade.«

»Kar ti dobro služi, ko hočeš najti žensko za zmenek, ne pa tudi, kadar želiš najti ženo. To je prijazno svarilo, Blackwell: če te bodo zavrnile, te ne bom zagovarjal.«

Blake mu je izročil Samanthino vizitko.

Ta jo je sprejel in jo pospravil, ne da bi si jo ogledal. »Prav nič

nisem zaskrbljen.«

Blake se je zasmel. »Poznam te, Blackwell ... in poznam svojo ženo. Ne le, da bi moral biti zaskrbljen, pač pa mislim, da bi moral imeti načrt B za tvojo težavo, kakršna koli že je.«

»Nisem takšen fant, kakršen sem bil nekoč.«

»Nihče od nas ni. Upam le, da si se naučil bolje sprejemati zavrnitve, kot si jih v starih časih. Spomnim se, da si občasno uporabil pest, da bi uveljavil svoje.«

»Mislim, da sva si bila v tem podobna.«

Blake je premislil o njegovi pripombi. »Tebe so ujeli.«

»Ti si sin vojvode. Če se prav spomnim, si bil bolj ali manj nedotakljiv.«

»Res je. Sam zavrača kakršno koli nasilje.«

»Neverjetne stvari se dogajajo, kadar lahko svoje težave rešiš z diplomacijo in denarjem. Odrasel si in nehal si se boriti.«

Blake je zmajal z glavo. »Še vedno se borimo, le da pri tem ne uporabljamo več pesti.«

Hunter je iztegnil prste in pomignil proti baru. »Kaj praviš na pijačo?«

»Tako me je sram.«

»To je povsem normalno.«

Gabi Masini je pogledala svojo britansko prijateljico, potem pa razbiti zadnji del svojega lexusa. Preklela je osebo, ki je

speljevala z drugega parkirnega prostora in ji namignila, naj ona prva odpelje.

Ko je moški v drugem avtomobilu trčil vanjo – ali pa je ona trčila vanj – sta oba izstopila iz svojih avtomobilov. Toda kakšnih petdeset let star *pojedel sem preveč krofov* moški je mahal s pestjo in vpil nanjo v jeziku, ki ga ni prepoznala. Glede na to, da je Gabi tekoče govorila tri jezike in se je učila četrtega, kljub vsemu ni razumela moškega. No, da bi razumela, da je jezen, ji ni bilo treba znati jezika.

Ni trajalo dolgo, da so senzorji na avtomobilu, povezani s klicnim centrom, obvestili varnostno ekipo. Ta ekipa je bila po naključju blizu in na Gabijino sramoto sta bila vsemu skupaj priča Gwen in njen mož Neil.

Neil se je sprehodil mimo avtomobilov in se zrinil med razdraženega voznika in Gabi ter spregovoril s tihim glasom.

»Nesreče se dogajajo,« je rekla Gwen, ko jo je objela čez ramena.

»Ta je že druga v enem mesecu.«

Gabi ni hotela pomisliti na tisti dve, zaradi katerih se je njeno zavarovanje povišalo kmalu zatem, ko se je preselila v Južno Kalifornijo.

»Živela si na otoku, kjer se lahko voziš le z golfskimi avtomobilčki.«

»V Kaliforniji sem osemnajst mesecev.«

Gwen je zajela sapo in ni komentirala.

»Najslabša voznica sem, kar jih je kdaj bilo.«

»Ne bodi smešna. Zagotovo so še hujši od tebe.«

In kje so?

Neil je zakorakal proti njima, njegov obraz je bil strog, saj se je imel vselej pod nadzorom. Iztegnil je roko, z dlanjo obrnjeno navzgor.

Gabi je instinktivno vedela, kaj želi. Ključi, ki so ji viseli s prstov, so zažvenketali, ko mu jih je izročila.

»Žal mi je.«

Neil je dvignil obrv, preden je pogled preusmeril proti ženi.
»Odpelji jo domov. Jaz bom kmalu tam.«

Gwen je vključila svojo uglajenost in začela korakati stran.

Gabi ni imela druge možnosti, kot da ji sledi. »Počakaj.«
Dvakrat je potegnila za zadnja vrata, preden se je kovina vdala in jo spustila v notranjost. Iz avtomobila je vzela pošto in hrano, ki jo je nakupila v nakupovalnem centru, in vse skupaj odložila v Gwenin čakajoči avtomobil.

Nekaj kilometrov ji je Gabi pojasnjevala svoj primer, Gwen pa jo je ves čas poslušala, ni pa komentirala.

»Grozna voznica sem,« je končno zaključila Gabi.

Gwen je previdno zavila na izvoz in zapeljala na znano ulico v Tarzani, kjer je živel Gabi. »Morala se bom strinjati s tabo. Štiri nesreče v manj kot dveh letih so brez dvoma nad povprečjem.«

»Morda bi se morala preseliti nazaj v New York. V New Yorku nima nihče avtomobila.«

»In kdaj si nazadnje živel v tem mestu?« je vprašala Gwen.

»Ko sem bila še najstnica. Komaj sem diplomirala, že je

Val mene in najino mater iz mesta zvlekel na otok.« Njen brat, Valentino Masini, je bil lastnik in upravitelj letovišča na zasebnem otoku na Florida Keysu, kjer so goste prevažali z golfskimi avtomobilčki. Gabi je živela na otoku, kjer je imela zatočišče in so skrbeli zanjo vse do osemnajst mesecev pred njeno četrto avtomobilsko nesrečo. Ko je Val nadaljeval svoje življenje in sta žena in otok zahtevala njegovo pozornost, je Gabi prevzela nadzor nad svojim življenjem in se preselila na drugi konec dežele, kjer ni bilo možnosti, da se človek ne bi vozil v svojem lastnem avtomobilu. Javni transport je bil v Južni Kaliforniji v najboljšem primeru težaven, v vseh drugih primerih pa nemogoč. V prvih nekaj mesecih, ki jih je Gabi preživela v zvezni državi, so jo povsem izdali živci. Potem ji je šlo nekoliko na bolje. Še prejšnji mesec je imela težave s tem, da ni zadevala v odbijače drugih avtomobilov na cesti ... ali na parkiriščih.

»Čisto možno je, da bi s tem, ko bi se preselila nazaj v New York, eno skrb zamenjala za drugo.«

Ja ... Gwen je imela prav. Da ne omeni tega, da je zdaj imela v Kaliforniji službo ... tam je ponovno našla svojo samozavest. Ni mogla zapustiti države preprosto zato, ker z avtomobilom ni mogla ostati na svoji strani ceste. »Morda bi se morala vrniti v avtošolo?«

Gwen je zapeljala na dovoz. »Ali pa bi ti morali najeti šoferja.«

»Oh, to je neumno.«

Gwen je obrnila ključ in ugasnila motor, preden se je ozrla

čez ramo. Gabi se je zvijala na sopotnikovem sedežu. »Vsak mozoljavi šestnajstletnik se lahko nauči voziti. Mislim, da sem brez dvoma bolj sposobna kot oni.«

Gwen je posnemala svojega moža, ki je pogosto veliko povedal, ne da bi sploh kaj rekel, in tiho izstopila iz avtomobila ter prehodila kratko pot do vhodnih vrat.

Vrsta števil, ki jih je odtipkala na tipkovnici, jo je spustila skozi. Od tam se je premaknila k drugemu nadzornemu sistemu, ki je ekipo obvestil, da je prebivalec hiše vstopil v stavbo. Gabi je svoje vrečke odložila na kuhinjski pult in na mizo odvrгла pošto.

Premikala se je po prostoru in zlagala hrano, kamor je sodila. »Se ti je bilo težko navaditi voziti po desni strani ceste, ko si se preselila sem?«

Gwen ji je povedala o svojem prilagajanju na vožnjo v Ameriki, ki očitno ni bilo niti približno tako težko kot Gabijino.

V času, ko je prispel Neil, je Gabi že izčrpala vse izgovore, zakaj je slaba voznica, in sklenila, da bo nekaj morala spremeniti, preden se komu kaj zgodi.

Potem ji je Neil naštel številna dejstva, zaradi katerih je izgubila nekaj nadzora ... vsaj začasno.

»Tvoj avtomobil je zdaj na popravilu, zavarovalnica pa ti je zamrznila pravico, da bi krili škodo, dokler traja preiskava.«

»Lahko to storijo?« je vprašala Gabi.

»Lahko in tudi so. Najem avtomobila brez zavarovanja ni mogoč.«

»Zdi se nekoliko ekstremno,« je rekla Gwen.

Neil je nekaj trenutkov molčal. »Moški, v katerega je *tokrat* trčila, je odvetnik in poklical je Gabriellino zavarovalnico, preden ga je vlečna služba lahko odpeljala k mehaniku.«

»Oh, ne.«

»Oh, ja.« Neil je izvlekel denarnico in našel vizitko. »To je družba, ki jo uporablja Blake. Sam sem že govoril z najinim kontaktom tam, le trideset minut prej jih moraš obvestiti in odpeljali te bodo, kamor koli boš hotela.«

Gabi si je čez ramo odsunila dolg pramen temno rjavih las in pogledala vizitko. »To mora biti strašno drago.«

»To ali tožba. Taksij je druga možnost, toda glede na večino dela in kontaktov, ki jih imaš, bo zasebni šofer morda še najboljši,« jo je spodbudil Neil.

»Kako naj zavarovalnico prepričam, da mi ponovno odobrijo kritje?« Kajti Gabi je vedela, da ko bo njen avtomobil enkrat popravljen, brez zavarovanja kljub temu ne bo mogla voziti.

»Poklical sem jih glede tega. Dokler ne uredimo, pa uporabljaj prevozno službo.«

Gwen je Gabi poljubila na obe lici, preden je možu sledila skozi vrata.

Preden sta Neil in Gwen zavila za vogal tihe ulice, se je oglasil Gabijin telefon.

Ko je zagledala ime na zaslonu, je globoko zajela sapo, da bi se zbrala. Vest se je hitro razširila. Dvignila je telefon, zaprla oči in pritisnila gumb za odgovor. »Nisem bila jaz kriva.«

»Kaj?« Samantha Harrison, ki je bila drugače znana kot Gabijina šefinja in nova prijateljica, se ni smejala ali zvrčala krivde nanjo.

»Mislila sem, da mi je pomignil, naj zapeljem nazaj. Zdaj mi gre že veliko bolje kot takrat, ko sem prišla sem.«

»O čem pa govoriš?«

Gabi se je ugriznila v spodnjo ustnico. »Ti, ah ... Ali ne veš?«

»Če bi vedela, se ne bi pretvarjala. Kaj nisi bila ti kriva? O čem govoriš?«

»Samo do manjšega trčenja na parkirišču je prišlo. Nihče ni bil poškodovan.«

Gabi se je zazdelo, da je slišala Sam zaječati. »In, si bila ti kriva?«

Z roko je zamahnila po zraku, kot da bi jo Sam lahko videla. »Ne. Seveda ne. Torej, če ne kličeš zaradi nesreče, potem mi raje povej, kaj lahko storim zate?« Njen drobni poskus, da bi spremenila temo, kolikor hitro je mogoče, je naletel na kratek smeh.

»Imam klienta, za katerega mi priskrbi nekaj številčk.«

Številčk ... to lahko stori. Gabi je bila izvedenka v številkah. »Povej mi ime in dostopno kodo do svoje mape in priskrbeli ti jih bom.«

Gabi si je načekala ime in kodo. Hunter Blackwell. J836AY9.

»Od mene potrebuješ le številke?«

»Ne. Pravzaprav ... potrebujem več kot le osnovno poročilo.

Gospod Blackwell je Blakov stari prijatelj, zato mu dajem še dodatno priložnost. Na osnovi tega, kar sem že izvedela, bi ga morala usmeriti kam drugam, da si poišče bodočo gospo Blackwell.«

Gabi je o svoji šefici vedela to, da je ženska pod drobnogled postavila vsakega klienta, tako moškega kot žensko, in ga temeljito preverila. Pogledala je dlje od vsakega tabloida in čenče, da bi odkrila pravo resnico o osebi. Skoraj vsak moški klient, ki išče nevesto, ima za to neki razlog in ta se včasih ne sklada z njegovim ozadjem. Sam vselej najde okostnjake in jih obelodani, da jih klienti lahko vidijo, potem pa njihovo vrednost oceni na podlagi njihovih reakcij na dejstva. Veliko močnih moških se bo z veseljem poslovilo od sedemmestnih številka za nevesto, če pri tem ne bodo izpostavljeni umazani deli njegove zgodbe. Še posebej jim ni bilo všeč, če so o njih govorile ženske.

Če so se med uvodnim sestankom s Sam, ali zdaj z Gabi, počutili tudi malo ogrožene, je bilo sestanka konec in možnost, da bi s klientom bil sklenjen posel, se je razblinila.

»Zakaj si ga tako hitro odpisala?«

»Zaradi nekaj koščkov informacij o tem, da je bil ta moški nedavno nagrajen s tožbo za napad. Obtožnice so ovrgli, še preden je primer prišel pred sodnika. Šlo je za obtožbo, da so gospoda Blackwella po dobrodelnem zbiranju denarja v Dallasu našli s tremi ženskami na zadnjih sedežih njegove limuzine.«

»Od kdaj pa poslušava, kaj govorijo obrekljivi časopisi?«

»Saj ne,« se je branila Sam. »Toda ena od deklet naj bi bila stara sedemnajst let. Zdaj se poglobljam v to. Toda če ima ta tip rad mladoletnice, mu ne bom priporočila nobene ženske.«

V Gabijini glavi so zazvonili alarmi. »Kako hitro boš vedela dejstva?«

»V tem trenutku nekaj ljudi dela na tem. Medtem pa potrebujem njegove številke.«

Ponovno so se oglasili alarmi.

»Zveni tvegan tip.«

»Saj je. Toda v tem trenutku nisem povsem pri stvari, saj sem z mislimi pri Jordan v bolnišnici. Vem, da sem raztresena, in nočem, da bi moje zasebno življenje vplivalo na moj posel.«

»Oh, Sam ... Žal mi je. Nisem vedela.« Samantina sestra Jordan je pred leti izgubila voljo do življenja. Kot mlada ženska si je Jordan hotela vzeti življenje, kar se je končalo z obsežno kapjo, zaradi česar je ostala močno prizadeta. Gabi ni poznala vseh podrobnosti, toda vedela je, da Samantha in Blake skrbita za zdaj tridesetletno žensko izven njunega doma. Štiriindvajseturna stalna prisotnost negovalke se kljub vsemu ni mogla spopasti z nekaterimi težavami ženske v invalidskem vozičku, ki ni bila povsem pri sebi.

Odkar se je Gabi preselila v Kalifornijo, so Jordan vsaj šestkrat odpeljali v bolnišnico.

»Torej boš poskrbela za Blackwella?«

»Imej za urejeno. Želiš, da se sestanem z njim?«

»Bi to storila?«

»Ne bodi smešna, seveda. Ko bodo datoteke tvojih kontaktov enkrat naložene v sistem, bom stopila v stik z gospodom Blackwellom in se dogovorila za sestanek.«

Sam je zavzdihnila v telefon. »Odlično. In če ne boš zadovoljna z njim ... s čimer koli ... ga lahko odpišeš kot klienta. Zaupam tvoji presoji.«

Gabi je oklevala. »Toda Blakov prijatelj je.«

»Blake je njega in njegovega brata poznal v srednji šoli. Prvih nekaj let na fakulteti sta ohranila stike, toda nikoli si nista bila pretirano blizu. Blake mu je v vseh teh letih ponudil nekaj nasvetov, toda to je tudi vse. Dal je povsem jasno vedeti, da najina odločitev ne bo vplivala na odnose med njima.«

Gabi je napetost nekoliko popustila. »Želiš, da ti svojo odločitev sporočim, preden jo sporočim klientu?«

»Ni potrebe. Že tako imam toliko vsega drugega na grbi. Poslušaj, Jordanin kardiolog je na drugi liniji. Končati moram.«

»Pojdi. Pokliči, če boš kar koli potrebovala.«

»Bom.« Potem je Sam prekinila zvezo.

Gabi si je pripravila skodelico močnega čaja in se premaknila v domačo pisarno. Sedla je za mizo, na kateri so bili trije veliki zasloni. Vkllopila je glavni računalnik in vključila vmesnik, ki jo je povezal s Sam. Čez nekaj minut je odprla datoteko Hunterja Blackwella.

Preletela je kontaktne informacije in informacije o osebnem profilu. Gabi ni bilo mar za govornice o njem. Vse, kar jo je zanimalo, so bile številke.